

Grzegorz Kaszak
BISKUP SOSNOWIECKI

LIST PASTERSKI
BISKUPA SOSNOWIECKIEGO GRZEGORZA KASZAKA
Z OKAZJI ROZPOCZYNAJĄCEGO SIĘ
NADZWYCZAJNEGO JUBILEUSZU MIŁOSIERDZIA

Drodzy Diecezjanie!
Umiłowani w Chrystusie Panu!

Mówi się, że Pismo Święte jest Listem Boga Wszechmogącego do człowieka. Listem, który Stwórca osobiście zaadresował do każdego z nas. Czytając to niezwykle pismo, poznajemy najpiękniejszą prawdę o naszym Ojcu Niebieskim. Dowiadujemy się, że *Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował, i to nas, umarłych na skutek występków* (Ef 2,4-5), zawsze gotów jest odstąpić od karania nas za zło przez nas popełnione i zdolny jest nieustannie przebaczać nam grzechy. Na kartach Starego Testamentu, w Księdze Micheasza odnajdujemy następujące słowa określające Pana Boga:

*Nie żywi On gniewu na zawsze,
bo upodobał sobie miłosierdzie.
Ulituje się znowu nad nami,
zetrze nasze nieprawości
i wrzuci w głębokości morskie
wszystkie nasze grzechy* (7, 18-19).

Tak więc Bóg nie tylko przebacza nam grzechy, nie tylko całkowicie je wymazuje, ale czyni znacznie więcej, obdarowując skruszonego człowieka najróżniejszymi darami i dobrami. W ten sposób objawia się wielka miłość Stwórcy do człowieka i na tym właśnie polega Boże Miłosierdzie.

Świat i każdy z nas nieustannie dopuszcza się zła. Jeśli mielibyśmy być sprawiedliwie osądzeni i słusznie karani za zniewagę i obrazę Boga, za lekceważenie Jego Majestatu, za naruszanie Bożych przykazań, za krzywdy – zarówno w sferze cierpień fizycznych, jak i psychicznych – wyrządzane drugiemu człowiekowi, za niesprawiedliwości, których się dopuściliśmy, to musielibyśmy poginać w strasznych katuszach. Patrząc na nasz świat, na ten bliski – obejmujący nas, nasze rodziny, nasz naród – oraz na ten dalszy, na okropności, które się w nim dokonują, a których sprawcą jest nie kto inny jak człowiek, dochodzimy do wniosku, że cała ludzkość, każdy z nas bardzo potrzebuje Bożego Miłosierdzia w tym trudnym i przełomowym etapie dziejów Kościoła i świata (por. *Dives in misericordia*, 15). Jeżeli nie będziemy wypraszać Bożego Miłosierdzia, to niechybnie poginiemy, nigdy nie zaznając szczęścia. Pan Jezus do św. Siostry Faustyny, Orędowniczki Bożego Miłosierdzia, powiedział: *Dusze giną mimo Mojej gorzkiej męki. Daję im ostatnią deskę ratunku, to jest święto Miłosierdzia Mojego. Jeżeli nie uwielbią miłosierdzia Mojego, zginą na wieki* (Dz. 965). Zatem ostatnią deską ratunku dla nas i dla świata jest zwrócenie się do Miłosierdzia Bożego. I o tym musimy zawsze pamiętać, z ufnością prosząc Boga o przebaczenie popełnionego przez nas zła.

Świat, aby nie zginąć, potrzebuje Bożego Miłosierdzia. Dlatego Ojciec Święty Franciszek, zdając sobie sprawę z powagi sytuacji, ogłosił Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia, byśmy – jak podkreślił – *jeszcze mocniej wezwani, utkwili wzrok w miłosierdziu, stając się skutecznym znakiem działania Ojca*. Rok Święty rozpocznie się 8 grudnia br. w Święto Niepokalanego Poczęcia NMP, a zakończy 20 listopada 2016 r. w Święto Chrystusa Króla Wszechświata. Podejmowane w tym czasie różnego rodzaju inicjatywy stanowiąc będą wspaniałą okazję, by prosić Boga o Jego Miłosierdzie i by Boże Miłosierdzie otrzymywać.

Jednocześnie musimy pamiętać, że jesteśmy zobowiązani do wypełniania woli naszego Pana Jezusa Chrystusa, który mówił: *Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny* (Łk 6,36) i który podkreślał: *Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią* (Mt 5,7). Bóg po prostu żąda od nas, abyśmy byli miłosierni wobec drugiego człowieka. Bywa, że zastanawiamy się od czego zacząć, pragnąc sprostać temu żądaniu. W takiej sytuacji przydatną podpowiedzią są słowa Papieża Franciszka zawarte w *Misericordiae vultus*, bulli ustanawiającej nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia, w których Ojciec Święty tłumaczy, że: *Aby być zdolnymi do miłosierdzia, powinniśmy najpierw nastawić się na słuchanie słowa Bożego. (...) W ten sposób możliwa jest*

*kontemplacja miłosierdzia Boga i przyjęcie go jako własnego stylu życia. Proszę więc Was, Drodzy Diecezjanie, aby w Roku Świętym w naszych kościołach, na spotkaniach grup i wspólnot działających przy parafiach podjąć refleksję i rozważania nad tekstami biblijnymi mówiącymi o Bożym Miłosierdziu. **Przebaczenie zniewag** – jak czytamy dalej, w innym fragmencie papieskiego dokumentu – *staje się najbardziej ewidentnym wyrazem miłości miłosiernej, a dla nas chrześcijan jest nakazem, którego nie możemy pominąć. Jakże wydaje się nieraz trudne to przebaczenie! A jednak jest ono narzędziem złożonym w nasze ręce, abyśmy byli w stanie osiągnąć spokój serca. Porzucić żal, złość, przemoc i zemstę — to warunki konieczne do tego, by żyć szczęśliwie.**

W Roku Miłosierdzia powinniśmy także mocno popracować nad zadającą wiele cierpień i bólu wadą, jaką jest obmowa, czyli mówienie źle o bliźnich pod ich nieobecność. *Mówić źle o bracie, gdy jest nieobecny, jest równoznaczne przedstawieniu go w złym świetle, szkodzeniu jego reputacji i pozostawieniu go na łaskę i niełaskę plotek. Nie sądzić i nie potępiać znaczy również, pozytywnie rzecz ujmując, umieć dostrzec dobro, które jest w każdej osobie i nie pozwolić na to, aby cierpiała ona z powodu naszego częściowego osądzenia i naszej zarozumiałej znajomości wszystkiego* – upomina Papież Franciszek w bulli o Nadzwyczajnym Jubileuszu Miłosierdzia.

Być miłosiernym względem drugiego człowieka, to nie tylko przebaczać bliźniemu, ale dawać siebie innym. Pomagać w nieszczęściu i szczerze obdarowywać. W sposób szczególny pamiętać o osobach, które żyją w biedzie i nędzy, zarówno materialnej jak i moralnej. W realizacji tych zadań pomogą nam tzw. uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała. Zachęcam Was do odkrycia ich na nowo w Roku Świętym. Podejmujemy zarówno te odnoszące się do duszy, czyli:

1. Grzesznych upominać.
2. Nieumiejętnych pouczać.
3. Wątpiącym dobrze radzić.
4. Strapionych pocieszać.
5. Krzywdy cierpliwie znosić.
6. Urazy chętnie darować.
7. Modlić się za żywych i umarłych.

Jak i te, co do ciała, które są następujące:

1. Łaknących nakarmić.
2. Pragnących napoić.
3. Nagich przyodziać.
4. Podróżnych w dom przyjąć.

5. Więźniów pocieszać.
6. Chorych nawiedzać.
7. Umarłych pogrzebać.

Św. Siostra Faustyna w Dzienniczku pisała, że każdy z nas powinien spełnić przynajmniej jeden uczynek miłosierdzia dziennie (por. Dz. 1158). Ci, którzy nie podejmą się obowiązku pełnienia dzieł miłosierdzia, na Sądzie Ostatecznym usłyszą: *Idźcie precz ode Mnie, przekleci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom!* (Mt 25,41).

W naszej diecezji Rok Jubileuszowy Miłosierdzia rozpoczniemy 13 grudnia br. od otwarcia Drzwi Świętych, które staną się tym samym Bramą Miłosierdzia, w bazylice katedralnej pw. Wniebowzięcia NMP w Sosnowcu oraz w następujących kościołach jubileuszowych:

- w bazylice pw. św. Andrzeja Ap. w Olkuszu,
- w bazylice pw. NMP Anielskiej w Dąbrowie Górniczej,
- w kolegiacie pw. św. Wojciecha i św. Katarzyny w Jaworznie,
- w sanktuarium pw. NMP Nieustającej Pomocy w Jaworznie – Osiedlu Stałym,
- w kościele pw. św. Stanisława BM w Czeladzi.

Świątynie te staną się celami pielgrzymek, miejscami szczególnej modlitwy. Przeprowadzane w nich będą zbiórki jałmużny do puszek na rzecz osób biednych i ubogich z terenu naszej diecezji oraz kolekty przeznaczone dla pomocy dla potrzebujących. W kościołach jubileuszowych będzie można uzyskać odpusty, które mają ogromne znaczenie dla naszego życia duchowego.

Abyśmy mogli głębiej zrozumieć istotę odpustu, najpierw musimy zastanowić się nad pojęciem grzechu i jego skutkami, które tak tłumaczy św. Jan Paweł II: *Grzech bowiem, będąc obrazą świętości i sprawiedliwości Bożej oraz odrzuceniem osobistej przyjaźni, jaką Bóg okazuje człowiekowi, wywołuje dwojaki skutek. Po pierwsze, jeśli jest to grzech ciężki, pozbawia człowieka komunii z Bogiem i w konsekwencji wyklucza go z udziału w życiu wiecznym. Jednakże skruszonemu grzesznikowi Bóg w swoim miłosierdziu wybacza ciężki grzech i daruje mu „karę wieczną”, którą musiałby ponieść. Po drugie, „każdy grzech, nawet powszedni, powoduje (...) nieuporządkowane przywiązanie do stworzeń, które wymaga oczyszczenia, albo na ziemi, albo po śmierci, w stanie nazywanym czyśćcem. Takie oczyszczenie uwalnia od tego, co nazywamy „karą doczesną” za grzech: gdy człowiek ją poniesie, zostaje usunięte to, co stanowi przeszkodę dla jego pełnej komunii z Bogiem i braćmi (Bulla Incarnationis mysterium 10).* Odbywanie kary za grzechy jest bolesne i wiąże się z cierpieniem. Jednak uzyskanie odpustu sprawia, że kara doczesna jest

darowana grzesznikowi przed Bogiem. Jezus powiedział do św. Siostry Faustyny na temat dusz odbywających karę w czyścicu: *Bierz ze skarbca mojego Kościoła wszystkie odpusty i ofiaruj za nie... O, gdybyś znała ich mękę, ustawicznie byś ofiarowała za nie jałmużnę ducha i splotała ich długi mojej sprawiedliwości* (Dz. 1226). Odpust będzie można uzyskać po przekroczeniu Drzwi Świętych w kościołach jubileuszowych i po spełnieniu wymaganych warunków. Można uzyskać go dla siebie lub ofiarować za zmarłych.

W Roku Miłosierdzia każda parafia będzie zobowiązana odbyć pielgrzymkę do wybranego kościoła jubileuszowego. W kościołach tych codziennie będzie odmawiany Różaniec oraz Koronka do Bożego Miłosierdzia. W ten sposób będziemy błagać o Boże Miłosierdzie dla nas i dla całego świata. Codziennie też czytany będzie w nich fragment Dzienniczka św. Siostry Faustyny.

Kolejną okazją do uzyskania odpustów, i to zupełnych, oraz do modlitwy wyprasającej Boże Miłosierdzie dla nas i dla całego świata będą organizowane w kościołach jubileuszowych różnego rodzaju jubileusze przeznaczone dla poszczególnych grup wiernych, np. dla chorych, dla służb mundurowych, dla członków Żywego Różańca itd.

Całym sercem zachęcam Was, Umiłowani Diecezjanie, do korzystania z daru Miłosierdzia Bożego poprzez przystąpienie do sakramentu pokuty. W tym wyjątkowym roku warto odprawić spowiedź generalną, i to taką z całego życia. Sprawę nawrócenia każdego z nas w Roku Miłosierdzia zawierzam Matce Miłosierdzia, prosząc naszą ukochaną Panią o obfite owoce duchowe tego świętego roku w naszym życiu.

Z pasterskim błogosławieństwem

Wasz Biskup

Sosnowiec, 27 listopada 2015 r.

List należy odczytać podczas każdej Mszy św. we wszystkich kościołach diecezji sosnowieckiej w niedzielę 6 grudnia 2015 r.